

Sygn. akt VII U 3241/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Ołtarzewska

Protokolant: st.sekr.sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 2 października 2012 r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu J. F. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2012r. do dnia 31 października 2015r. i stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VII U 3241/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił przyznania ubezpieczonemu J. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 25 września 2012r. orzekł, iż jest on całkowicie niezdolny do pracy na okres do 31 października 2015r., przy czym datę powstania całkowitej niezdolności do pracy orzeczono na dzień 30 listopada 2011r. W dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku i przed powstaniem całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczony nie wykazał 5 lat pracy, a jedynie 2 lata i 2 dni, ponadto nie udokumentował on 25-letniego stażu ogółem lub 30-letniego okresu składkowego.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wskazał, że w okresie 10 lat przed powstaniem niezdolności do pracy ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a nadto ma ponad 25-letni staż pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. F. urodził się dnia (...).

Po okresie zasiłku dla bezrobotnych, który zakończył się z dniem 06 stycznia 2010r., ubezpieczony pobierał zasiłek stały z Gminnego (...)w S..

W dniu 03 sierpnia 2012r. ubezpieczony złożył do pozwanego wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 25 września 2012r. uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy od 30 listopada 2011r. do dnia 31 października 2015r.

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony nie złożył sprzeciwu.

Ogólny staż pracy ubezpieczonego pozwany ustalił na 28 lat i 28 dni okresów składkowych, zaś w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku i przed powstaniem niezdolności do pracy ubezpieczony wykazał 2 lata i 2 dni okresów składkowych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 02 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/ akta rentowe ubezpieczonego /

Po analizie nadesłanych do sprawy przez Agencję (...)w G. akt osobowych ubezpieczonego z dokumentacją płacową za okresy jego zatrudnienia w (...) P. i w (...) C. (k. 23), pozwany uwzględnił do stażu pracy ubezpieczonego okresy: od 12.09.1970r. do 07.05.1972r. - z tytułu pracy w (...) w P. i od 01.08.1972r. do 31.10.1972r., od 01.12.1972r. do 28.02.1973r.. od 01.04.1973r. do 31.07.1973r. - z tytułu pracy w (...) C.. Łączny staż pracy – z uwzględnieniem w/w okresów – pozwany ustalił na 30 lat 6 miesięcy i 14 dni.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - dalej: ustawa (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) .) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Z kolei art. 57 ust.2 powołanej wyżej ustawy stanowi, że przepisu ust.1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W przypadku osób, które stały się niezdolne do pracy w wieku powyżej 30 lat, wymagany z mocy art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust.2 w/w ustawy okres składkowy i nieskładkowy, to 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę lub przed powstaniem niezdolności do pracy.

Zgodnie zaś z treścią art. 58 ust.4 ustawy, przepisu ust.2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art.6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Ubezpieczony spełnia przesłanki wymagane do uzyskania prawa do renty zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami, bowiem jest całkowicie niezdolny do pracy i ma ponad 30 lat okresów składkowych, a tym samym jego niezdolność do pracy nie musiała powstać w okresach składkowych lub nieskładkowych wskazanych w art. 57 ust.1 ani w 18 miesięcy od ustania tych okresów. Ubezpieczony nie musi też legitymować się 5-letnim stażem w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku czy przed powstaniem niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy uznał ponadto, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji, stosownie do treści przepisu, art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym, w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Przez wyjaśnienie „ostatniej niezbędnej okoliczności” należy rozumieć wyjaśnienie ostatniej okoliczności koniecznej do ustalenia istnienia prawa do świadczenia.

W toku postępowania przed pozwanym organem rentowym ubezpieczony nie wykazał 30 lat okresów składkowych. Dopiero w toku procesu złożył dodatkowe zaświadczenie o zatrudnieniu, które pozwoliło Sądowi zwrócić się o akta osobowe i dokumentację płacową ubezpieczonego. Dokumenty te z kolei dały podstawę do ustalenia przez pozwanego łącznego stażu pracy ubezpieczonego na 30 lat 6 miesięcy i 14 dni okresów składkowych.

Dlatego też organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. jak i cytowanych powyżej przepisów orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Ołtarzewska